Lieta Nr.C04217014;
CA-2863-15/16

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
2015.gada 9.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētājs V.Vazdiķis,
tiesneši S.Beļajeva,
I.Ošiņa,
ar tiesas sēžu sekretāri B.Baroni

piedaloties prasītājas Igaunijas uzņēmuma AS "Jungent Group" pārstāvjiem zvērinātam advokātam Naurim Grigalim un zvērināta advokāta palīgam Matisam Rostokam, atbildētājas SIA "CEĻŠ TRĪS" pārstāvjiem /pers. A/ un /pers. B/,

Rīgā, Brīvības bulvārī 34 atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu Igaunijas uzņēmuma AS "Jungent Group" prasībā pret SIA "CEĻŠ TRĪS" (iepriekšējais nosaukums – SIA "Via 3L") par preču zīmes nelikumīgas izmantošanas aizliegumu, sakarā ar SIA "CEĻŠ TRĪS" apelācijas sūdzību par Rīgas apgablatiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2015.gada 24.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2015.gada 24.marta spriedumu apmierināta daļēji Igaunijas uzņēmuma AS "Jungent Group" (turpmāk – Prasītājs) prasība pret SIA "CEĻŠ TRĪS" (iepriekšējais nosaukums – SIA "Via 3L") (turpmāk – Atbildētāja) par preču zīmes nelikumīgas izmantošanas aizliegumu.

Atbildētājai noteikts galīgais pienākumrīkojums pārtraukt komercdarbībā izmantot vārdisko preču zīmi "VIA 3L" (reģistrācijas numurs M 58 120), aizliegt sniegt vai piedāvāt pakalpojumus, izmantojot preču zīmi "VIA 3L" (reģistrācijas numurs M 58 120), aizliegt izmantot vārdisko preču zīmi "VIA 3L" (reģistrācijas numurs M 58 120) lietišķajos dokumentos un reklāmā.

Atbildētājai uzlikts par pienākumu izmainīt firmu tā, lai netiktu aizskartas Prasītāja izņēmuma tiesības uz preču zīmi "VIA 3L" (reģistrācijas numurs M 58 120) un reģistrēt attiecīgus grozījumus Atbildētājas firmā Komercreģistrā viena mēneša laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

No Atbildētājas Prasītāja labā piedzīti tiesāšanās izdevumi: 1) valsts nodeva par prasības pieteikuma iesniegšanu tiesā 213,43 *euro*; 2) valsts nodeva par pieteikumu par pagaidu aizsardzības līdzekļu noteikšanu 71,14 *euro*; 3) ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,00 *euro*; 4) izdevumi par advokāta palīdzību 2850,00 *euro*.

Prasība daļā par izdevumu piedziņu par advokāta palīdzību 1424,57 *euro* apmērā noraidīta.

No Atbildētājas valsts labā piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 9,82 *euro.*

Tiesa konstatējusi, ka: 1) Prasītājam reģistrēta preču zīme VIA3L (turpmāk –Preču zīme), reģistrācijas Nr. M 58 120, pieteikuma datums – 2005.gada 4.novembris, reģistrācijas datums – 2007.gada 20.septembris; 2) Preču zīmes reģistrācija attiecas uz pakalpojumiem, kas noteikti Nicas klasifikācijas 35., 36., 39.klasē; 3) no 2014.gada 10.novembra iesnieguma par preču zīmes reģistrācijas atjaunošanu izriet, ka Preču zīmes reģistrācija ir atjaunota; 4) Prasītāja izmanto Preču zīmi Latvijas komercdarbībā, iesaistot meitas un saistītās sabiedrības.

Pie šādiem apstākļiem tiesa konstatējusi, ka Prasītāja īpašuma tiesības uz šo preču zīmi ir spēkā.

Lietā ir strīds par Preču zīmes nelikumīgu izmantošanu – Prasītājs nav piešķīris Atbildētājai tiesības komercdarbībā izmantot savu preču zīmi. Tiesa atzinusi, ka Atbildētāja savā firmā izmantojusi apzīmējumu, kas ir identisks Preču zīmei.

Tiesa secinājusi, ka Atbildētājas firmā izmantotie burti, cipari un to secība pilnībā sakrīt ar Preču zīmi "VIA 3L" (vizuāli identiski), kā arī tie ir vienādi lasāmi un izrunājami (fonētiski identiski).

Vienlaikus tiesa atzinusi, ka atšķirīgs drukāto (lielo vai mazo) burtu lietojums firmas vārdiskajā apzīmējumā, salīdzinot ar preču zīmi, nav uzskatāms par tādu atšķirību, kas liegtu šos apzīmējumus uzskatīt par identiskiem.

Tiesa secinājusi, ka Atbildētājas sniegtie pakalpojumi (holdingkompāniju darbība, sava vai nomāta nekustamā īpašuma izīrēšana un pārvaldīšana), saistībā ar kuriem izmantots Preču zīmei VIA 3L identisks apzīmējums, uzskatāmi par identiskiem tiem pakalpojumiem, kuriem reģistrēta preču zīme VIA 3L (uzņēmumu pārvaldīšana, nekustamā īpašuma pakalpojumi).

Vienlaikus tiesa atzinusi, ka atšķirīgs drukāto (lielo vai mazo) burtu lietojums firmas vārdiskajā apzīmējumā, salīdzinot ar preču zīmi, nav uzskatāms par tādu atšķirību, kas liegtu šos apzīmējumus uzskatīt par identiskiem.

Tiesa secinājusi, ka Atbildētājas sniegtie pakalpojumi (holdingkompāniju darbība, sava vai nomāta nekustamā īpašuma izīrēšana un pārvaldīšana), saistībā ar kuriem izmantots Preču zīmei VIA 3L identisks apzīmējums, uzskatāmi par identiskiem tiem pakalpojumiem, kuriem reģistrēta preču zīme VIA 3L (uzņēmumu pārvaldīšana, nekustamā īpašuma pakalpojumi).

Lietā ir strīds par Nicas klasifikācijas 35.klasē un 36.klasē ietvertajiem pakalpojumiem.

Tiesa konstatējusi, ka Prasītājs ir brīdinājis Atbildētāju par preču zīmes pārkāpumu likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskas izcelsmes norādēm" 24.panta trešajā daļā noteiktajā kārtībā.

Tiesa konstatējusi, ka Atbildētājs firmas nosaukums reģistrēts Uzņēmumu reģistrā 2009.gadā. Tiesa secinājusi, ka lietā nav konstatējami apstākļi, kas būtu pretrunā Prasītāja apgalvojumam par pārkāpuma konstatēšanas brīdi. Tiesa atzinusi, ka pārkāpjoša apzīmējuma reģistrācija Komercreģistrā pati par sevi nedod pamatu visos gadījumos pieņemt, ka no reģistrācijas brīža visām personām būtu jāzina visu uzņēmumu nosaukumi.

Tiesa norādījusi, ka Prasītājam kā ārvalsts uzņēmumam ir sarežģītāk sekot līdzi izmaiņām citas valsts komercreģistra datos.

Tiesa norādījusi, ka ar minētajiem secinājumiem netiek apšaubīta komercreģistra kā publiska reģistra ierakstu ticamība, taču Atbildētāja firmas nomaiņa komercreģistrā, pati par sevi nenozīmē, ka Prasītājam, kas jau ilgstoši izmantojis Preču zīmi, bija jāuzzin par izmaiņām Atbildētāja firmā (nosaukumā) no to reģistrācijas brīža.

Tiesa atzinusi, ka Atbildētāja pārkāpusi Prasītāja intelektuālā īpašuma tiesību, tādējādi piemērojams pienākumrīkojums.

Tiesa secinājusi, ka pienākumrīkojuma noteikšana būtu taisnīga abām pusēm, jo vienlaikus gan tiktu novērsts intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpums prasītājam, gan arī atbildētāja komercdarbība netiktu būtiski ietekmēta.

[2] 2015.gada 16.jūnijā tiesā saņemta Atbildētājas apelācijas sūdzība, ar kuru pirmās instances tiesas spriedums tiek pārsūdzēts prasības apmierinātajā daļā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka: 1) pirmās instances tiesa nav vērtējusi prasības noilgumu – prasībai iestājies noilgums; 2) pirmās instances tiesa apšauba Komercreģistra ieraksta publiskumu; 3) tiesas norādītie kritēriji neattaisno Prasītājas Komercreģistrā ierakstīto ziņu nezināšanu.

[3] 2015.gada 23.jūlijā tiesā saņemti Prasītāja rakstveida paskaidrojumi par Atbildētājas apelācijas sūdzību.

Paskaidrojumos norādīts, ka Atbildētājas apelācijas sūdzībā ietvertie argumenti un apsvērumu uzskatāmi par nepamatotiem un noraidāmiem, savukārt pirmās instances tiesas spriedums ir pamatots.

[4] Apelācijas instances tiesas sēdē Atbildētājas (apelācijas sūdzības iesniedzējas) pārstāvji prasību neatzina, savukārt apelācijas sūdzību uzturēja pamatojoties uz tajā ietvertajiem argumentiem un apsvērumiem.

Prasītājas pārstāvji apelācijas instances tiesas sēdē prasību uzturēja pamatojoties uz tajā ietvertajiem argumentiem un apsvērumiem, savukārt apelācijas sūdzību kā nepamatotu neatzina un lūdza to noraidīt.

Motīvu daļa

[5] Noklausījusies Prasītājas un Atbildētājas pārstāvju paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējusi tos kopsakarā ar tiesību normām, tiesa atzīst, ka prasība ir daļēji pamatota un daļēji apmierināma, savukārt apelācijas sūdzība ir nepamatota un pilnībā noraidāma turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Pirmās instances tiesas spriedums nav pārsūdzēts prasības noraidītajā daļā, šajā daļā tas ir stājies likumīgā spēkā līdz ar ko Civillietu tiesu kolēģijai nav tiesiska pamata revidēt pirmās instances tiesas spriedumu šajā daļā.

No lietas materiāliem Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka lietā nav strīda par lietas faktiskajiem apstākļiem.

Lietā nav strīda par to, ka: 1) Atbildētāja izmantojusi savā firmā Prasītājas Preču zīmei identisku apzīmējumu; 2) Atbildētāja nav saņēmusi no Prasītājas atļauju Preču zīmes izmantošanai komercdarbībā; 3) Atbildētāja un Prasītāja darbojas identiskās vai līdzīgās uzņēmējdarbības nozarēs.

Lietā pēc būtības ir strīds par to, kad Prasītājai kļuva zināms par Atbildētājas pieļauto Prasītājai piederošas preču zīmes pārkāpumu.

[7] Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa noteic, ka gadījumā, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai, šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā šādā gadījumā var nenorādīt.

Pamatojoties uz minēto tiesību normu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2015.gada 24.marta ir pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietas apstākļus, un tā rezultātā taisījusi pamatotu spriedumu par prasības daļēju apmierināšanu, tādēļ pievienojas sprieduma motivācijai un neatkārto tajā minētos argumentus.

[8] Izvērtējot apelācijas sūdzībā ietvertos argumentus un apsvērumus Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka tie ir nepamatoti un noraidāmi turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

[8.1] Apelācijas sūdzībā Atbildētāja norādījusi, ka prasībai ir iestājies likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 28.panta piektajā daļā ietvertais noilgums, jo Atbildētāja reģistrējusi komercreģistrā firmu 2009.gadā, savukārt Prasītāja prasību cēlusi tikai 2014.gadā.

Likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 28.panta piektā daļa noteic, ka prasību pret preču zīmes pārkāpēju var celt triju gadu laikā no brīža, kad cietusī puse uzzināja vai tai vajadzēja uzzināt par preču zīmes nelikumīgu izmantošanu.

Prasītāja prasībā norādījusi, ka uzzinājusi par Preču zīmes pārkāpumu 2013.gada nogalē un 2014.gada sākumā nosūtījusi Atbildētājai brīdinājumus, taču Atbildētāja nav reaģējusi, tad celta prasība.

No lietas materiāliem Civillietu tiesu kolēģija konstatē, ka Prasītāja ir norādījusi laiku, kad tā uzzinājusi par Praču zīmes pārkāpumu – 2013.gada nogale.

Savukārt Atbildētāja norādījusi, ka Prasītāja par Atbildētājas firmas maiņu varēja zināt un tai bija jāzina kopš Atbildētāja firmas reģistrācijas komercreģistrā 2009.gadā.

Izvērtējot visus lietas materiālus savstarpējā kopsakarā ar tiesību normām Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka Atbildētāja apgalvojums nav pamatots.

Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta 2014.gada 23.oktobra lēmumā šajā lietā ir norādījusi, ka pārkāpjoša apzīmējuma reģistrācija komercreģistrā pati par sevi nedod pamatu visos gadījumos pat pirmšķietami pieņemt, ka no reģistrācijas brīža visām personām ir jāzina visu uzņēmumu nosaukumi.

Pamatojoties uz minēto Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka Atbildētājas firmas reģistrācijas fakts komercreģistrā pats par sevi nenozīmē, ka no šī brīža Prasītājai bija jāzina par Preču zīmes nelikumīgu izmantošanu.

Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā, Prasītājai, atbilstoši tiesību doktrīnā nostiprinātām atziņām, nevar uzlikt par pienākumu pierādīt, ka no 2009.gada līdz 2013.gada nogalei tā neko nav zinājusi par Atbildētājas firmas reģistrāciju komercreģistrā.

No iepriekšminētā Civillietu tiesu kolēģija izdara secinājumu par to, ka šajā gadījumā pierādīšanas pienākums ir Atbildētājam – tas ir, Atbildētājam ir jāpierāda, ka tas no 2009.gada līdz 2013.gada beigām ir veicis aktīvu komercdarbību (tajā skaitā reklamējis savu komercdarbību) tādā apmērā, ka Prasītāja varēja un tai vajadzēja zināt par Preču zīmes izmantošanu.

No lietas materiāliem Civillietu tiesu kolēģija konstatē, ka Atbildētāja šādus pierādījumus vispār nav iesniegusi.

Izvērtējot Prasītājas iesniegtos Atbildētājas publiskos gada pārskatus *(lietas 1.sējuma 163.-199.lapa, 2.sējums 31.-39.lapa)* sākot ar

2009.gadu, Civillietu tiesu kolēģija konstatē, ka Atbildētāja faktiski neveic nekādu vērā ņemamu uzņēmējdarbību, kura varētu pati par sevi nozīmēt, ka citiem tirgus dalībniekiem ir jāzina par šādas komercsabiedrības esamību un tās firmu.

Pie nodibinātajiem apstākļiem Civillietu tiesu kolēģija atzīst šo apelācijas sūdzības argumentu par nepamatotu un noraidāmu.

[8.2] Apelācijas sūdzībā Atbildētāja norādījusi, ka pirmās instances tiesa apšauba Komercreģistra ieraksta publiskumu.

Civillietu tiesu kolēģija iepazinusies ar pirmās instances tiesas sprieduma saturu konstatē, ka minētais apelācijas sūdzībā ietvertais apgalvojums ir pretrunā ar tiesas sprieduma saturu, līdz ar ko šis apelācijas sūdzības arguments ir nepamatots. Bez tam konkrētās prasības priekšmets un pamats nav saistīti ar komercreģistra ierakstu apstrīdēšanu.

Pie nodibinātajiem apstākļiem Civillietu tiesu kolēģija atzīst šo apelācijas sūdzības argumentu par nepamatotu un noraidāmu.

[8.3] Apelācijas sūdzībā Atbildētāja norādījusi, ka tiesas norādītie kritēriji neattaisno Prasītājas Komercreģistrā ierakstīto ziņu nezināšanu.

Civillietu tiesu kolēģija iepriekš šajā spriedumā *(skat.punktu [8.1])* sniegusi motivāciju par to, ka komercreģistrā ierakstītās ziņas pašas par sevi nedod pamatu uzskatīt, ka ar ierakstīšanas brīdi tās kļūst zināmas visām personām, līdz ar ko atzīst par iespējamu šos motīvus vēlreiz neatkārtot.

Pie nodibinātajiem apstākļiem Civillietu tiesu kolēģija atzīst šo apelācijas sūdzības argumentu par nepamatotu un noraidāmu, savukārt apelācijas sūdzību par pilnībā nepamatotu un noraidāmu.

Izvērtējot pirmās instances tiesas spriedumu Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietas materiālus un rakstveida pierādījumus kopsakarā ar tiesību normām, kā rezultātā pamatoti prasību apmierinājusi daļēji.

[9] Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ja prasība apmierināta daļēji, samaksātos tiesas izdevumus piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam — proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

No lietas materiāliem izriet, ka Prasītāja, iesniedzot prasību, samaksājusi: 1) valsts nodevu par prasības pieteikuma iesniegšanu tiesā 213,43 *euro* (*lietas 1.sējuma 109.lapa*); 2) valsts nodevu par pieteikumu par pagaidu aizsardzības līdzekļu noteikšanu 71,14 *euro* (*lietas 1.sējuma 110.lapa*); 3) ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,00 *euro* (*lietas 1.sējuma 111.lapa*).

Ņemot vērā minēto un vērtējot kopsakarā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka no Atbildētāja Prasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi 289,57 *euro* apmērā.

[9.1] Prasītāja pieteikusi lūgumu par ar lietas vešanu saistīto izdevumu piedziņu no Atbildētājas.

Civilprocesa likuma 33.panta trešā daļa noteic, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir : 1) izdevumi par advokāta palīdzību; 2) izdevumi sakarā ar ierašanos uz tiesas sēdēm; 3) ar pierādījumu savākšanu saistītie izdevumi.

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta e) apakšpunkts noteic, ka atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām nav mantiska rakstura, un lietās, kuras tiesa atzinusi par sarežģītām – to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 4275 *euro.*

Civillietu tiesu kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa apmierinājusi Prasītāja lūgumu par ar lietas vešanu saistīto izdevumu piedziņu no Atbildētājas Prasītājas labā atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta d apakšpunktam un minētā panta ceturtajai daļai. No Atbildētājas Prasītājas labā piedzīti ar lietas vešanu saistītie izdevumi 2850,00 *euro* apmērā.

Apelācijas instances tiesā Prasītāja pieteikusi lūgumu par ar lietas vešanu saistīto izdevumu piedziņu to faktiskajā apmērā.

Atbildētājas pārstāvis apelācijas instances tiesas sēdē izteica iebildumus par ar lietas vešanu saistīto izdevumu piedziņu attiecībā uz lietas izskatīšanu pirmās instances tiesā.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesai, izskatot jautājumu par ar lietas vešanu saistīto izdevumu piedziņu, likumdevējs noteicis atlīdzināmo izdevumu apmēru pirmās instances tiesā – advokāta palīdzības samaksa nedrīkst pārsniegt 50 procentus no Civilprocesa likuma 44.panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra.

Tā kā pirmās instances tiesas spriedums ticis pārsūdzēts prasības apmierinātajā daļā, Civillietu tiesu kolēģija secina, ka jautājums par ar lietas vešanu saistīto izdevumu piedziņu izvērtējams pēc būtības atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta nosacījumiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta otro daļu ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji, kā arī tad, ja prasītājs neuztur savus prasījumus sakarā ar to, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis.

Civillietu tiesu kolēģija konstatē, ka lietas materiāliem pievienots: 1) 2014.gada 4.jūlija rēķins Nr.310/14 par zvērinātu advokātu biroja Tark Grunte Sutkiene sniegtajiem juridiskajiem pakalpojumiem 4274,57 *euro* (*lietas otrā sējuma 82.lapa*); 2) zvērinātu advokātu biroja Tark Grunte Sutkiene konta pārskats, no kura izriet, ka Prasītāja veikusi apmaksu 4274,57 *euro* apmērā (*lietas otrā sējuma 84.lapa*); 3) 2015.gada 27.marta rēķins Nr.135/15 par zvērinātu advokātu biroja Tark Grunte Sutkiene sniegtajiem juridiskajiem pakalpojumiem 1229,17 *euro* apmērā *(lietas otrā sējuma 139.lapa)*; 4) 2015.gada 29.jūlija rēķins Nr.347/15 par zvērinātu advokātu biroja Tark Grunte Sutkiene sniegtajiem juridiskajiem pakalpojumiem 917,99 *euro* apmērā (*lietas otrā sējuma 141.-142.lapa);* 5) zvērinātu advokātu biroja Tark Grunte Sutkiene konta pārskats, no kura izriet, ka Prasītāja veikusi apmaksu (*lietas otrā sējuma 143.lapa*).

No lietas materiāliem izriet, ka zvērinātu advokātu biroja Tark Grunte Sutkiene zvērināts advokāts Nauris Grigals: 1) sagatavojis prasības pieteikumu un pieteikumu par pagaidu aizsardzības līdzekļa piemērošanu (*lietas 1.sējuma 6.-17.lapa*); 2) sagatavojis blakus sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2014.gada 18.jūlija lēmumu (*lietas pirmā sējuma 156.-160.lapa*); 3) sagatavojis lūgumu par rakstveida pierādījumu pievienošanu civillietā (*lietas otrā sējuma 5.-6.lapa*); 4) piedalījies 2014.gada 27.novembra tiesas sēdē (*lietas otrā sējuma 45.-49.lapa)*; 5) piedalījies 2014.gada 10.decembra tiesas sēdē (*lietas otrā sējuma 52.-53.lapa*); 6) sagatavojis rakstveida paskaidrojumus civillietā (*lietas otrā sējuma 74.-77.lapa*); 7) piedalījies 2015.gada 10.marta tiesas sēdē (*lietas otrā sējuma 85.-89.lapa*); 8) sagatavojis rakstveida paskaidrojumus par Atbildētāja apelācijas sūdzību (*lietas otrā sējuma 124.-126.lapa*); 9) 2015.gada 26.oktobra tiesas sēdē (*lietas otrā sējuma 144.-145.lapa*).

Vienlaikus no civillietas materiāliem izriet, ka zvērinātu advokātu biroja Tark Grunte Sutkiene zvērināta advokāta palīgs Matīss Rostoks piedalījies vairākās tiesas sēdēs: 1) 2014.gada 7.jūlijā (*lietas pirmā sējuma 138.-139.lapa*); 2) 2014.gada 11.jūlijā (*lietas pirmā sējuma 140.-141.lapa*); 3) 2014.gada 18.jūlijā (*lietas pirmā sējuma 142.lapa*); 4) 2014.gada 27.novembrī (*lietas otrā sējuma 45.-49.lapa*); 5) 2014.gada 10.decembrī (*lietas otrā sējuma 52.-53.lapa*); 6) 2015.gada 10.martā (*lietas otrā sējuma 85.-89.lapa*); 7) 2015.gada 24.martā (*lietas otrā sējuma 92.lapa*); 8) 2015.gada 26.oktobrī (*lietas otrais sējums 144.-145.lapa*).

Ņemot vērā minēto tiesību normu Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka Prasītājas lūgums par izdevumu par advokāta palīdzību atlīdzināšanu ir apmierināms un no Atbildētājas Prasītājas labā piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi 4275 *euro* apmērā.

[9.2] Civillietu tiesu kolēģija konstatē, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi kopā sastāda 19,47 *euro.*

Ņemot vērā apstākli, ka Civillietu tiesu kolēģija apmierinājusi celto prasību daļēji, no Atbildētājas valsts ienākumos piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Veicot matemātiskus aprēķinus, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka no Atbildētājas valsts labā piedzenami proporcionāli nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 14,47 *euro* apmērā.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204[1].panta noteikumus, nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 193., 194., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

daļēji apmierināt Igaunijas uzņēmuma AS "Jungent Group" prasību pret SIA "CEĻŠ TRĪS" par preču zīmes nelikumīgas izmantošanas aizliegumu.

Noteikt SIA "CEĻŠ TRĪS", reģistrācijas numurs 40003678704, galīgo pienākumrīkojumu pārtraukt komercdarbībā izmantot vārdisko preču zīmi "VIA 3L" (reģistrācijas numurs M 58 120), aizliegt sniegt vai piedāvāt pakalpojumus, izmantojot preču zīmi "VIA 3L" (reģistrācijas numurs M 58 120), aizliegt izmantot vārdisko preču zīmi "VIA 3L" (reģistrācijas numurs M 58 120) lietišķajos dokumentos un reklāmā.

Uzlikt par pienākumu SIA "CEĻŠ TRĪS", reģistrācijas numurs 40003678704, izmainīt firmu tā, lai netiktu aizskartas Igaunijas uzņēmumaAS "Jungent Group", reģistrācijas numurs 10067264, izņēmuma tiesības uz preču zīmi "VIA 3L" (reģistrācijas numurs M 58 120) un reģistrēt attiecīgus grozījumus firmā Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra Komercreģistrā viena mēneša laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību "CEĻŠ TRĪS", reģistrācijas numurs 40003678704, par labu Igaunijas uzņēmumam AS "Jungent Group", reģistrācijas numurs 10067264, tiesāšanās izdevumus – valsts nodevu par prasības pieteikuma iesniegšanu tiesā 213,43 *euro* (divi simti trīspadsmit *euro* 43 centi), par pieteikumu par pagaidu aizsardzības līdzekļu noteikšanu 71,14 *euro* (septiņdesmit viens *euro* 14 centi), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,00 *euro* (pieci *euro*) un izdevumus par advokāta palīdzību 4275 *euro* (četri tūkstoši divi simti septiņdesmit pieci *euro*), kopā 4564,57 *euro* (četri tūkstoši pieci simti sešdesmit četri *euro* 57 centi).

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību "CEĻŠ TRĪS", reģistrācijas numurs 40003678704, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 14,47 (četrpadsmit *euro* 47 centi).

Spriedums daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu labprātīgi izpildāms 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2015.gada 9.novembra Augstākās tiesas Civillietu departamentā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā.

Tiesneši V.Vazdiķis

S.Beļajeva

I.Ošiņa